

Toivomusaloite 871

Mäkelä ym.: Opintotuen tarveharkintaikärajojen yhtenäistämisestä

Eduskunnalle

Täysi-ikäisten, oman taloutensa muodostaneiden opiskelijoiden vanhempien tuloihin ja varallisuuteen kohdistuva tarveharkinta on yksi opintotukijärjestelmämme merkittävistä epäkohdista. Vaikka tarveharkintaikärajaa on viime vuosina vähitellen pudotettu alaspäin, vaikuttavat vanhempien tulot ja varallisuus edelleen alle 20-vuotiaiden saamaan opintorahan perusosaan. Vanhempien luona asuvilla alle 24-vuotiailla vanhempien tulot ja varallisuus vaikuttavat kaikkeen opintotukeen. Opintotuesta he eivät voi enimmilläänkään saada kuin 50—60 prosenttia.

Koska 18 vuotta täyttänyt on Suomessa täysi-ikäinen ja velvollinen huolehtimaan itsestään myös taloudellisesti, opintotuen tarveharkintaikärajan pitäminen normaalia täysi-ikäisyys-

rajaa korkeampana estää nuoren taloudellista ja sosiaalista itsenäistymistä ja pidentää nuoruutta keinotekoisesti. Tarveharkintaikärajan noudattaminen asettaa myös vanhemmille erityisiä vaatimuksia opiskelevien lastensa elätkessä. Pahimmillaan se saattaa johtaa entistä suurempaan koulutukselliseen eriarvoisuuteen. Jo nyt on havaittavissa alemmista sosiaaliluokista tulevien opiskelijoiden määrän laskua.

Edellä olevan perusteella ehdotamme kunnioittaen eduskunnan hyväksyttäväksi toivomuksen,

että hallitus ottaisi valtion vuoden 1992 tulo- ja menoarvioesitykseen määrärahan opintotuen tarveharkintaikärajan muuttamiseksi yleisesti 18 vuoteen.

Helsingissä 19 päivänä huhtikuuta 1991

Tina Mäkelä

Lea Mäkipää